

скаленъ жгълъ, нарѣченъ „Господне-долъ“; на изтокъ отъ него — съборена втора църква,¹⁾ а на югозападъ отъ първата — трета църква.

78.

Въ църквата въ

„Господне долъ“

(табл. XX, фиг. 120, карта IV)

се влиза по една скална стълба, която завива около сѣвероизточната стѣна на скалния жгълъ; стълбата при долния си край е била затворена съ врата, прѣдъ която въ скалата е изсѣчена една кропилница (*περίρρυττήριον*); до стълбата, въ самия жгълъ има едно нишеобразно отдѣление (като нартикъ). Църквицата е въ по-горенъ етажъ; тя е неправилна, приспособена, вѣроятно, отъ естествена, първоначално, пещера. Олтарната ѝ частъ е стѣпалообразна (3) 3·5 м. широка и обѣрната къмъ изтокъ: въ тѣсната, сѣвероизточната частъ, на църквата има единъ пизюлъ, а другъ въ срѣдата на изкривената западна стѣна; на югъ църквата е отворена съ единъ неправиленъ отворъ. Стѣнитѣ сж неправилни и сж били покрити съ живописъ, която личи на мѣста доста добръ: долниятъ поясъ на живописъта е завѣсо-образенъ и раздѣленъ на квадратни полета, украсени съ прости диагонални линии.

До отвора има голѣмъ образъ на Господа, който благославя, въ една трапецообразна рамка, разширена надолу; отъ всѣка страна на рамката и подъ нея съ бои е нарисуванъ по единъ двоераменъ кръстъ, на който долното рамо е орнаментално украсено (фиг. 122, 1). Въ църквата има образи на светци, съ ореоли и славянски надписи (Св. Никола, Св. Спиридонъ, Св. Власъ, Св. Василъ; фиг. 122, 2—7), въ една рамка личи образътъ на Исуса Христа, който благославя, на бѣло поле; рамката е украсена съ бѣли поясови орнаменти на сино поле; въ горната рамка има надписъ и отъ двѣтъ страни на главата по едно кржгло червено поле съ монограмъ *іс хс*. (фиг. 122, 8). Прѣдъ надписитѣ знаци +, X. Живописъта пропада, особено отъ написване имена на посѣтителитѣ.

На лѣво отъ църквата се вижда недостъпна пещера съ трапецообразенъ входъ и една площадка прѣдъ нея.

79.

Въ втората съборена църква (карта IV) се е влизало прѣзъ единъ коридоръ, край скалната стѣна отъ източната страна; отъ коридора е запазена само малка частъ съ единъ отворъ отъ вѣншната му стѣна.

¹⁾ На фиг. 119 не се вижда.